

[Bollmann]

I øvrigt gav vores ordfører ved åbningsdebatten i sidste uge jo udtryk for CD's holdning til regeringen som sådan, men egentlig også til en lang række af de spørgsmål, der med rette kunne behandles her i dag. Det er klart, at jeg fuldt ud kan tilslutte mig, hvad der er sagt ved denne lejlighed.

Jeg vil ikke gentage spørgsmålene, i hvert fald ikke dem alle sammen, i dag. Men vores generelle holdning til budgettet er ikke ændret i forhold til tidligere år. Vi mener fortsat, at der er behov for balance på statsbudgettet, men den balance må hænge sammen med både indtægter og udgifter. Det vil på den anden side sige, at det ikke absolut kun er udgifterne, man skal se på, man skal også se på indtægterne. For os er det væsentligste altså balancen. Derfor er vi selvfølgelig lige så bekymrede i CD, som alle andre er, over de sidste meldinger om skøn over statsfinansernes udvikling.

I modsætning til nogle af de andre partier har vi faktisk ikke i sinde at give alene regeringen skylden for den udvikling. Det er klart, og jeg tror, alle må være enige i, at der er en masse faktorer, der spiller ind. Jeg vil godt spørge, om ikke der kunne være en mulighed for, at skønnene i den kommende tid kan ændre sig, og om der er mulighed for, at de kan ændre sig i positiv retning. Når jeg siger det, er det ikke, fordi vi i CD absolut er uforbederlige optimister, men fordi der vel trods alt er ved at vise sig visse positive tendenser på eksportsiden, specielt hvad angår industrieksporten.

Jeg ved godt, at det kan være et paradoks, for når man ser på forventninger til beskæftigelsesudviklingen og selvfølgelig også på de virkninger, det vil få på både indtægts- og udgiftssiden, er der ikke så stor grund til optimisme.

Jeg ved ikke, om finansministeren egentlig har en kommentar til det paradoks. Jeg opfatter det som et paradoks, fordi jeg tror, det skyldes, at der er nogle igangværende rationaliseringer i eksportvirksomhederne. Når de er gennemført og på plads, er der vel udsigt til, at der kunne komme en bedring af beskæftigelsen. Det er klart, at den bedring kun kan komme under forudsætning af, at konkurrencesituationen ikke forringes. Det er selvfølgelig et problem, som vi ikke alene her i Folketinget skal klare. Her er der også andre kræfter i samfundet - ikke mindst arbejdsmarkedets parter - der positivt må spille med i den kommende tid.

En meget stor del af debatten i dag drejer sig om besparelser. De er nødvendige for at opnå den balance på budgettet, som alle ønsker. Vi har i CD gennem årene accepteret nødvendigheden af besparelser, og det er klart, at det har gjort ondt en gang imellem. Det er der ingen der er i tvivl om. Men vi gjorde det, fordi vi var en del af en regering, som havde ansvaret for finanslovsforlaget.

Vi må sige, at i dag og fremover vil vi fortsat være medvirkende til at finde nødvendige og rimelige besparelser. Det skal der ikke være tvivl om. Men da vi ikke er med i udformningen af sådanne forslag, kan vi selvfølgelig heller ikke på forhånd give grønt lys for alle mulige spareforslag. Det er jeg nødt til at sige lige så klart til finansministeren.

Jeg kan godt nævne et enkelt eksempel allerede nu, for der kan da være ting inden for f.eks. det sociale område, hvor vi ikke uden videre siger hurra og klapper i hænderne. Der må vi tage nogle forbehold, men vi håber selvfølgelig på, at vi i løbet af behandlingen i Finansudvalget og eventuelt under direkte forhandlinger med regeringen sammen med eller efter andre partiers forhandlinger får lejlighed til at tage stilling til de enkelte områder.

Jeg vil godt allerede nu sige, at vi vil stille ændringsforslag på visse områder. Vi vil muligvis støtte andre partiers ændringsforslag, når vi kommer så langt. Men det er altså som sagt i dag en førstebehandling, og derfor har jeg ikke i sinde at bryde spillereglerne, der skal vi jo ikke gå så meget i detaljer, så de enkelte konti vil jeg ikke kommentere ret meget. Det må komme frem i løbet af de kommende måneder.

Men der er et par ting, som jeg godt allerede i dag vil kommentere. Jeg tror ikke, det vil overraske nogen. For det første er det mere end sandsynligt, at CD på finansloven gerne ser en tilførsel af flere midler til forsvaret. Vi har tidligere beklaget udsigterne for forsvarets økonomiske situation i de næste år. Jeg ved da godt, at der arbejdes i en kommission, og at den snart skal komme med et resultat, men vi vil gerne bebude, at der er behov for flere midler til forsvaret, og hvis ikke regeringen kommer med det, gør vi det altså. Det skal stå klart allerede nu.

Så er der et andet spørgsmål, og det er selvfølgelig noget, der har optaget mange meget, nemlig spørgsmålet om brugerbetalingen. Det